

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4617/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 444/19 од 09.03.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 444/19 од 09.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 444/19 од 09.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18124/16 од 20.01.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на исплаћени износ дуга од 12.000,00 динара плати законску затезну камату за период од 28.10.2013. до 21.02.2014. године. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 444/19 од 09.03.2020. године, усвојена је жалба тужене и преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу, тако што је тужбени захтев ради исплате законске затезне камате за период од 28.10.2013. до 21.02.2014. године на исплаћени износ дуга од 12.000,00 динара одбијен, као и одлука о трошковима поступка тако што је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 15.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате одбијен и тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет спора у овој парници је исплата законске затезне камате на износ награде за извршено вештачење у кривичном поступку у предмету Основног суда у Панчеву К 395/12, досуђену решењем кривичног суда од 28.10.2013. године, а наплаћену у извршном поступку 21.02.2014. године. Према судској пракси Врховног касационог суда, право на законску затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка остварује се у поступку у којем су трошкови настали и не може се тражити посебном тужбом у другом парничном поступку. По аналогији и затезна камата на досуђене трошкове кривичног поступка о којима је одлучивао кривични суд, може се тражити само у том кривичном поступку, а не и у посебном парничном поступку. Врховни касациони суд налази да чињеница да су досуђени трошкови вештачења у кривичном поступку исплаћени тек у поступку извршења не доводи до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца ни у случају да је дозвољено одлучивање о ревизији у смислу члана 404. ЗПП, јер камата није досуђена решењем којим је тужиоцу као вештаку одређена накнада будући да је није ни тражио у кривичном поступку. Другачије судске одлуке на које се ревидент позива не указују нужно на постојање другачијег правног става, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у конкретном случају.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у коме по члану 479. став 6. истог закона против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић